

דברי הימים

חדשות העבר

Chronicles

(324 C.E.)

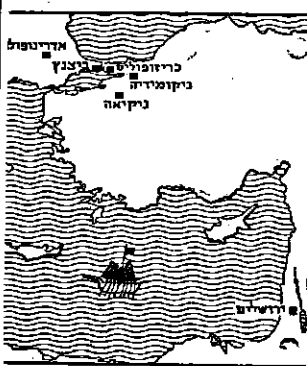
ח' באלול ד'תש"ד ליצירה

גליון 12

„קונסטנטינופוליס“ הבירה החדשה של הקיסר

ביצורים הוא תהפוך ממש לכלתר נכבשת. קל להגן עליה גם ע"י הפעלת צי לא גדול, שיוכל לסגור את הכניסה ואת ההלסטוסט בפני כוחות האויב. בקיצור, מטעמים מדיניים וצבאיים בחירתה כבירה היא מוצלחת ביותר.

מחצר הקיסר בניקיה — מדיה נמסר, שקונסטנטינופוליס מתכונן להרחיב את הציור ביזנטיון, להפכה לעיר חדשה בעלת שם חדש ולהכריז עליה כעל בירת רומי. העיר תיקרא על שמו: „קונסטנטינופוליס“.

בשיחה עם סופרנו בניקומדיה גילה את מנכבי הפקידים הקיסריים, כמה וכמה פרטים על הכניסה, שלא פורסמה עד עתה, ורשמה, אם כי מדברים עליה בגלוי בחוגים המקורבים לשלטון.

לפני 11 שנה פירסם „הצהרות מילאן“ (ה„אריסטו“ של מילאן), ששמה קץ לרדיפות על הנצרות, כיון שהתירה לכל אדם ואדם לבחור חור לעצמו את אמונתו באופן חופשי. אולם עתה בא למעשה הקץ לחופש הזה, וסבורים שבעתיד הקרוב תושלם הנצרות על האיים פריה הולדת גם להלכה.

כינוס עולמי של ראשי הנוצרים

הקיסר קונסטנטינוס שלח כבר הרבה זמן לברשומים ולפריזים שבכל רחבי האימפריה, כי באביב הבא ייערך בניקומדיה כינוס עולמי הראשון של ראשי הנוצרים.

מקורות מהימיים נודע, שהקיסר יהיה הגורם המכריע בכינוס זה, ומגוי ונמסר עמו לשים קץ למחלוקת וקניינית המאיימת על הנוצרים בפלוגים ופילוגים פילוגים. קונסטנטינוס ראה באחדות הנוצרים גורם מיידי רב-ערך והוא מאמץ מן שיעלית לנצל במלוא המידה את הגורם הזה לטובת עניו.

יהודי טבריה רגמו מומר

הגדולים — לחופזה כזו לא צפו כל מגדולי החריפים ביותר. וכל מה שצטבר על לבותיהם של יהודי טבריה בימים האחרונים פרץ החוצה. עברקנים ויששים החלו עניינים אגרופים כלפיו וצופקים: עזיב ישראל! ובגד! סורר ומר! סקל יסקל! מות יומת המסית והמדיח!

המתקפה מומר — ישרף

בשקר התקפה שנערכה אתמול על המומר בטבריה, פורסם בכל רחבי הארץ ונמסר גם לנו לפרסום. חובה התוק של הקיסר קונסטנטינוס, וזו לשון החוק:

בוטלו זכויות יהודי קלן

בידיעה מגרמניה נמסר שלפי הרגות הקיסר בוטלו זכויות היהודים בעיר קלן (קלן) שעל גדות הריין, אחר ממקומות היהודים דיים הראשונים באיורו זה.

בוטלו זכויות יהודי קלן

בידיעה מגרמניה נמסר שלפי הרגות הקיסר בוטלו זכויות היהודים בעיר קלן (קלן) שעל גדות הריין, אחר ממקומות היהודים דיים הראשונים באיורו זה.

שמחה בקרב הנוצרים

סופרנו בניקומדיה, אפ"ס וקיסר אחרות מוסרים על מחזות שמחה וששון בקרב הנוצרים בהגיע אליהם הידיעה על נצחוננו של הקיסר קונסטנטינוס.

מזה 11 שנה נוסה הקיסר הסת לאמונה הנוצרית, לאחר שנתגלה לו — לדבריו — תהוין צלב בשמים, ולידו הצי: „באות זה הנצח.“ מאז נצטוו גוויים רבים בצבאו לחרות את אות הצלב על סמליהם ומינירם הם. בשנה האחרונה נתחזקו קשריו עם הנוצרים, ואין ספק שהקיסר יעזר כי נצחונותיו האחרונים באו הרבות לעזרת הצלב.

הנצחון האחרון פותח פורשה חדשה בתולדות רומי ואולי גם בתולדות העולם כולו. מעתה עלתה אמונה אחרת, זו שבאה לרומי מן המזרח. מהגלים וירושלים לאמונת ראשונה במעלה בקיסרות הרומית. הקיסר ליצינוס, יריבו של קונסטנטינוס, עוד נוסה בארצות שלטונו לבלום את התפשטות הנצרות, אבל דת זו מצאה לה מאמינים רבים בקרב הפקידות ואף בקרב קציני הצבא. בעוד שכוחה של אמונת האלים הרבים חלש, ורבים הכופרים (המשך בעמ' 2)

קונסטנטינוס — שליט ביצנץ ורומא הנצרות משתלטת על האימפריה

בא קונסטנטינוס ורכו בסלוניקי. הוא מנה 120 אלף רגלים ופרשים כאחד. ציו של קונסטנטינוס, שאניתינו באו רובן ככולן מערי התוף של יון, רוכזו במל פיראוס. צי זה מנה 200 אניות קטנות והיה חלש בהרבה מהצי של יריבו.

בקרבת זה היו כמה וכמה רעיונים דרמטיים ביותר שקשרה היריעה (המשך בעמ' 2)

בזנטיון. — הקיסר קונסטנטינוס הכניע סופרנו ביזנטיון (ביצנץ) מתאר את מהלך המאורעות בשנה האחרונה, בהסתמך על העובדות שנתגלו עתה על כל פרטיהן:

שמונה שנים שרר שלום בין שני הקיסרים הביזנטיים, קונסטנטינוס קיסר המערב וליצינוס, קיסר המזרח. אולם הצלחתו הצבאית של קונסטנטינוס במלחמתו נגד הרב-רבים זיכה אותו בכבוד ותהילה כה גדולה, עד כי היה ברור שלהבא לא יזכה על כל פרטיהן:

גיטו ובנו של הקיסר — בסכנה

סופרנו בניקומדיה כתב: נודע לי מקור מקורב ביותר לקיסר קונסטנטינוס שאין סיכויים לכך כי הקיסר המנוצח ליצינוס, גיטו של קונסטנטינוס, יסאק תקופה ארוכה בחיים. קונסטנטינוס ימצא בלי ספק אמתלה מתאימה, כדי לחסל את יריבו השנוא עליו.

יתר על כן: מאותו מקור נודע לי שהקיסר מגלה בזמן האחרון שואה הלכת וגדלה כלפי בנו הבכור קריספוס. יתכן שהוא מקבא בו, שכן קריספוס נתגלה כאיש צבא בעל כשרונות גדולים, ונצחוננו בקרב הימי הוציא את שמו לתהילה בכל קצווי הקיסרות. הקיסר נמצא בנודו זה כמצב של שאלו שעליו שרו בגות ישראל „הכה שאלו באלפיו ודוד ברבבותיו.“

הכרות אבי בפומבדיתא

בכר אינה גולתה!

הוא ידע להשיב על כל השאלות של חבריו המועמדים — לא ידע להשיב על שאלות רובי וזעירא לא הסכים למחרת דברי הפתיחה של אבי, הם שיבה את מצבם המאוס של יהודי בבל, עוב עוב רבי וזעירא את בבל ואל ארץ-ישראל. דעה אחרת היה לו על הגולה.

הלנה אם הקיסר מכריזה בעיר הקודש

„ירושלים תהיה עיר נוצרית“

בוטל השם האילי איליה קפיטולינה. — הכנות לבנין כנסית הקבר קיסריה. — הלנה, אמו של הקיסר קונסטנטינוס, נטלה לידה את השלטון בירושלים והכריזה שהעיר תהיה עירם הקדושה של הנוצרים. בכך נתבטל גם השם האילי „איליה קפיטולינה“, שטימא את עירנו הקדושה מאז אסון מפלתו של בר-כוכבא במלחמתו נגד הרומאים. אולם הכניסה ליהודים תהיה אסורה גם להבא והממשל המעשי בעיר יהיה בידי ההגמון הנוצרי הידוע כשונא היהודים.

קונסטנטינוס מיהו?

גולד לפני 50 שנה בערך מאב שהיה לא יותר מקצין רומי צעיר, מלכיוס קונסטנטינוס, ומאם, פונד קאית בנאיטוס.

הוא נולד מחוץ למסגרת הנוצרית, ובכל זאת לא התבטח אליו אביו גם כשנתעלה והיה ל„צאר“ בבריטניה. קונסטנטינוס חונך בחצר דיוקליטיוס, עם אביו נגש משמש בימים האחרונים לפני מותו של זה האחרון. רון בקרב מכריע נצח את מתחרו מוסטניוס (לפני 13 שנה). לפני קרב זה היה — לדבריו — חנון: צלב בשמים והכתיבה „באות זה הנצח.“ האמין באות, רוב חיליו נצטוו לעזור את הצלב על המגינים. עם הנצחון שובע עוד יותר כי נודע להחיות שליחו של אל הצלב.

לבטל האיסור על כניסת היהודים לירושלים מבקשת משלחת יהודית מהמושל קיסריה — הידיעות של ירושלים עשו להם היום כנפיים

בכרחה העיר כאשר בקשו משלחות של רבנים וראשי ראיין רשמי עם המושל הרומי. המשלחת הורכבה מהלל בנו של רבי יהודה נשיאה, רב אמר, אב בית דין ורב בית המדרש, ורבי אבהו ראש חכמי קיסריה. המשלחת בקשה בשם כל היהודים במחנה זה ובחוף לארץ כי יבוטל החוק האוסר על יהודים להכנס לירושלים לאחר שבטל השם איליה קפיטולינה. המשלחת נדרשה לתת את ניומקיה לבקשה זו. רובי המשלחת, הלל, ציון כי החוק האוסר על יהודים להכנס לעיר החוק באותה שעה שבה ניתן השם האילי לעיר. שמה

המושל גילה התעניינות כלפי בקשתה של המשלחת אך השיב כי על פי החוקים החדשים שפורסמו ברומא, ענין זה מתחום סמכותו. „מעתה ואילך יקבע בענין זה הגמון קיסריה“ (הבישוף אוטיביוס) ועוד יותר ממנו ההגמון של ירושלים, אמר המושל.

בשיחה בלתי רשמית עם חברי המשלחת אחרי הארצון ציון המושל כי אפשר שהיהודים יורשו לבטל למקום הקודש להם — לכותל המערבי — בתשעה באב, יום חורבנו בעיקר במסחר.

המושל גילה התעניינות כלפי בקשתה של המשלחת אך השיב כי על פי החוקים החדשים שפורסמו ברומא, ענין זה מתחום סמכותו. „מעתה ואילך יקבע בענין זה הגמון קיסריה“ (הבישוף אוטיביוס) ועוד יותר ממנו ההגמון של ירושלים, אמר המושל.

מעתה ואילך יקבע הגמון הארצון יקבע

המושל גילה התעניינות כלפי בקשתה של המשלחת אך השיב כי על פי החוקים החדשים שפורסמו ברומא, ענין זה מתחום סמכותו. „מעתה ואילך יקבע בענין זה הגמון קיסריה“ (הבישוף אוטיביוס) ועוד יותר ממנו ההגמון של ירושלים, אמר המושל.

בשיחה בלתי רשמית עם חברי המשלחת אחרי הארצון ציון המושל כי אפשר שהיהודים יורשו לבטל למקום הקודש להם — לכותל המערבי — בתשעה באב, יום חורבנו בעיקר במסחר.

המושל גילה התעניינות כלפי בקשתה של המשלחת אך השיב כי על פי החוקים החדשים שפורסמו ברומא, ענין זה מתחום סמכותו. „מעתה ואילך יקבע בענין זה הגמון קיסריה“ (הבישוף אוטיביוס) ועוד יותר ממנו ההגמון של ירושלים, אמר המושל.

בשיחה בלתי רשמית עם חברי המשלחת אחרי הארצון ציון המושל כי אפשר שהיהודים יורשו לבטל למקום הקודש להם — לכותל המערבי — בתשעה באב, יום חורבנו בעיקר במסחר.

ברגע האחרון: רק בטי באב

לפני סגירת הגליון נתקבלה במערכת הודעה רשמית מטעם המושל הרומי, בה נאמר שהשלטונות הררמיים החליטו סופית כי כניסת יהודים לירושלים תותר אך ורק בתשעה באב.

לפני סגירת הגליון נתקבלה במערכת הודעה רשמית מטעם המושל הרומי, בה נאמר שהשלטונות הררמיים החליטו סופית כי כניסת יהודים לירושלים תותר אך ורק בתשעה באב.

לפני סגירת הגליון נתקבלה במערכת הודעה רשמית מטעם המושל הרומי, בה נאמר שהשלטונות הררמיים החליטו סופית כי כניסת יהודים לירושלים תותר אך ורק בתשעה באב.

לפני סגירת הגליון נתקבלה במערכת הודעה רשמית מטעם המושל הרומי, בה נאמר שהשלטונות הררמיים החליטו סופית כי כניסת יהודים לירושלים תותר אך ורק בתשעה באב.

מתיחות בגבולות פרס

ניקומדיה — מטעם לשכת ראש הפרטוריאנים מודיעים, כי בעת האחרונה ארעו התנגשויות מספר בין חילי המשמורת הרומיים והמשמורת הפרסית.

חוגים יודעי דבר אינם רואים במאורע זה פתח למלחמה עם הפרס, במרם עתה, כשהשליט עדיין מקרבות.

לעומת זאת יעשה כל הנדרש כדי למנוע הישנות מקרים אלה לעתיד.

לעומת זאת יעשה כל הנדרש כדי למנוע הישנות מקרים אלה לעתיד.

בעיה נושנה שהיא תמיד חדשה...

בעד ונגד גירור

פנינו אל שני החכמים אבינו מי איש אנטיוכה ור' חבוב שיעור את דעתה על הבעיה: הכדאי לישראל לעשות גרים רבים, אם לאו - ומשניהם קבלנו את ההערות המובאות להלן:

תגרה בתיאטרון בקיסריין

במושב לצים אל תשב!

קיים שאל אחד המומסים: על מה מתאבל, וחברו עונה טוב בדורשה ארוכה:

ההודים הללו שומרי שבועות הם. ואין להם ירק, על כן הם אכלו את כל התחמים של הגמל הזה, ועל התחמים הללו הוא מתאבל.

קץ לפרוטקציה!

נסיון לשחד פקיד בקיסריין

ה שנים רבות שה"שוקי שבקי" טרין לא רגש כל כך כבינו אמתל, כשהופיע בעל-השוק, האגרונום אחין כן פטא. הוא נתמנה למשרה זו לאחר שבעל-השוק הקודם, האגרא נום יוסי שנתמנה על ידי הגנרל נתמש בקלקלו הודות. חברי הבולי אנשים על פי הוראתו או המלצתו של בית הנשיא ולסמוך על מינויו של אב בין הדין, שמטרה להכיר בסמיכות ובהרשות שניתנו ע"י בית-הנשיא בעקב בצע כסף.

מחרטיבך ממך יצאו רבו של בן הנשיא מסית ומדיח ילדי ישראל

התגרותו של יוסף המומר ביהר די סבריה (ראה ע' א) מוכיחה שוב בעליל, שצדק מי שרשע את דבר ישיעור, מהרסין ומחרטיבך ממך יצאו ואמר שלא נחנכו ישיעוריו לומר אלא שמקרב ישראל באים מהרסין ומחרטיבין.

הנשיא הקודם ועל מעשי הוללות של הנשיא שבימינו. בלגזורונג נוספו על כל זאת הדי שניים: הוא זכה לתואר הכבוד "קומס" - "ידי" של הקיסר וקבל זכות להקים בנסיון לאמונה החדש וממחר הוא שסמרי המינוי הראשונים (המכונים "ארגוליו") שבאו לידו - מספרית הנשיא באו לה, ששמויהם הם שם לצורכי הדי כוחים עם הנוצרים.

אגרות למערכת

מראשיתו בהפא ולא ראתה בו יצור נעזב ואומלל, אלא להפך, מתורנית עולה האדם והנה הוא יצור עליון, שנברא בצלם שוהטלה עליו האה"ר ריות להקים מלכות שרי על פני האדמה.

קונסטנטין - שליט ביצנץ

דרך הבוספורוס בספינות קטנות, וזמן קצר לאחר הנחיתה בתופו האסיאי של המיצר פרוץ הקרב בין שני הגיסיס מצבא של בצועת כוריו פוליס, על אף התנגדות המרה הר כה שוב צבאו של ליציניוס מכה ניצחת רצף אף מאנשיו נמלו חלל בשה הקרב.

שגה של רופא או זדון של מי?

למרת הויכוח עם אויביוס באר מן של הנציח, חש ר' אבהו ברבלי. מאז חזר ממסעו הארוך לכבוש שבעבר הירדן, קשטוהו כאבים אלה. הרופא יעקב המין, שיצא שמו ברי של כאבים מסוג זה, מרת את ירכו פו ר' אבהו במשנה. פצע שבצבץ מיד אחר כך עורר את חשד בני הבית, לקקו את המשתה כדי להצי" לו, ואכן הוברר שהיה זה רעל.

לנטל האיסור על כניסת היהודים

קש את אחד מתכריזו להסביר לו את האגדה. בשמעה את הצעת המר לתקפתו התרגשות גדולה ביר, שר עד כי עמד לסיבוב בו במקום רבי אבהו הרגיעוהו ובקש שלא לה' חפז בהסקת מסקנות.

חידושים בפתרון חלומות

היצר הרע משתלט על חלומותיו של צדיק. היצר הטוב - על חלומותיו של רשע...

עניני חינוך

אל תטיל אימתך על התלמידים!

אדיכל ולא אדריכל

מאז רבו הרשעים בישראל, הם טרסים מליט לטובת רשותיהם, הנאות, משבשות מליט רבות ויבצאת מדי פשוטן, ואם במלים בערות כן, במלים לועזיות על אחת כמה וכמה.

שמתה בקרב הנוצרים

אלהותם של כל האלים האחרים עד כה שררה טובלנות דתית, כי "אלהי" האולימפוס לא היו "קנאים" כלל וכלל.

יום גדול ליהודים

וכן נסתיים החיכות. בבאת ר' אבהו ומלחיו הרע המון היהודים לקראתם. התרגשות אטמה אתו, למ, הרגשתם מתמחה בברכי אותו, יהיו פשוט, שפאק בקול גדול לת' שואות ההמון:

הוויכוח עם הנוצרים

ההודים הללו שומרי שבועות הם. ואין להם ירק, על כן הם אכלו את כל התחמים של הגמל הזה, ועל התחמים הללו הוא מתאבל.

הוויכוח עם הנוצרים

ההודים הללו שומרי שבועות הם. ואין להם ירק, על כן הם אכלו את כל התחמים של הגמל הזה, ועל התחמים הללו הוא מתאבל.

בבל - המרכז היהודי הגדול ביותר בעולם?

בעוד שאדם הונק לאט לאט את ישובו בארצו, נתעצמה יהדות בבל במספריה, בלמדנותה ובעשרה

במחנה הנוצרי בכל רחבי העולם נעשות הכנות קדחתיות לקראת הקונציל שהכנס בעיר ניקיאה, או שיר בו תערך ההתמודדות המכרעת בין הכחות הנוצריות העיקריות. קרוב לזאת שראשי הנוצרים מארצות המזרח יתו בקונציל זה רוב מכריע. מהמערב ישתתף רק קומץ בישופים, ביניהם גם שונא עליהן מובאים הרבים אשר הש"ש מיע באוני עתונאי רומאי.

ההמונים וריבוי הלומדים ב"ישיבות גרמו לפריחת החיים הרוחניים ביהדות בבל. מסיע לכן גם המעמד המכובד מאד שתופסים תלמידי חכמים, הנה אמר: אנשי הרוח - בבבל. מאן מלכי - רבנן - מי הם הלומדים? תלמידי חכמים. נהגים לומר חכמי בבל. והואיל ועול המלכות הורה וגזירותיה אינם מורגשים ב"י תר בבבל. הרי שלטונם של אנשי הרוח ביהדות זו חזק מאד. על תלמידי חכמים שהוכ"ח תר למעלה ראש ישיבה בסור"א או בפומבדיתא. ואפשר, שכאן מצאנו להם ביטוי - ואף באו על סיפוקם - הכיסופים הקיימים בלב העם למלכות.

שמים, שעליהם מתהלכות הל"ישראל, כעל "בבלים טפשים, האוכלים לחם בלחם". ראיתי את בני פומבדיתא, הידועים לשם ברמאותם, ועליהם מסו"פר: אם נשק לך פומבדיתאי את בני-נהרדעא, הסוחרים ה"רוצים, המתבאים על היום באסכולה התלמודית של רב

מי שידור היום מארץ ישראל לבבל ומסיר - כפי שעשה זאת סופרנו - במרכזי היהדות הגדולים בארץ זו, בסורא, בפומבדיתא, בנהרדעא, במחו"א, מתעורר בו שלא בטובתו הרגש, כאיזה רמא "מבירא עמיקתא לאגרא רמא" מבור עמוק לגג גבוה, ורגש זה מתי-עורר בו רק מהמת השנוי הגדול במצב הכלכלי: העניית הגדולה והשורת בימינו אלה בארץ ישראל, מטבריה וצפון ועד לערי הדרום - בעוד שערי בבל משגשגות כיום שג"שוג רב, המסחר התעשייה פורחים בהם, והתקלאים יהיו ימים הישבים כאן בישוים צופים על גדות הנהרות-התע"ל, לות, רואים ברכה בעמלם, בפי רס שטוריים הם מן העול הבדל של תרומות המעשרות ושמירת דיני בעיית (שמיטה), מחירם הוול של מצרכים רא"שונים כגון תמרים, המצויים כאן בשפע רב, מקל עוד יותר על החיים. אבל חוץ מגורם כל-כיון זה היה בין אורח-החיים הבבלי לאורח-החיים הארצי-רלי - הוא אותו חוסר-הבטחון שהשתרר כיום בארץ-ישראל, לעומת הבטחון היחסי בבבל.

הריב הפנימי
הוסיפו, בישוף קורדובה, יועצו המיוחד של הקיסר, השור הה עתה בארמונו של גונסטנ-מינוס בניקומדיה, מסר בשיחה עם סופר סוכנות ידיעות רור-מית, שהריב הפנימי בין הו"מים לשונים בקרב הנוצרים הגיע לשיאו, וכי הוא הצל על כך בפרוטוקול פני הקיסר. הוא הביע את תקוותו שהש"תתפתו העפילה של הקיסר קונסטנטינוס שיעצ במציאת נוסחה מוסכמת על מהותו של "המושע", ועל ידי כך יושלט ההולך - בדבריו - בדרך להשתלטות על העולם כולו.

אמרתי: חיי הרוח כאן מפר-תחים מאד. אבל ישגה מי שיה"שוב, שאלה הם חיי רוח ער-סילאיים בלי חומר. טעות תהא לחשוב, שתלמידי חכמים שבי-בבל הם עדת סגפנים, המתנו-רים מחיי העולם הזה ושקועים בחיי רוח בלבד. היפוכו של דבר: תלמידי חכמים שבבבל אהב-חיים הם ועליונים הם. ביהוד מרבים הם לשמוח

עמד והגלגל בבבל. כך נוצר כאן פולחן שלם של חיוב הגר-לה - במקרה דגן גלות בבבל - שהוא הרה-סכנות גדולות ותותר תחת כל תקות לקיבוץ גלויות ולגאולה מהירה על אד-מת ישראל.

צוות רבות בינינו, בני ארץ-נחמן, חזתנו של ריש גלות, שהיה גאון התלכה ופוסק-הדין בעניני-ממונות בני נהרדעא אלה גאים ביהוד על בית הכני-סת הגדול שלהם, המעוטרי בשם המור: "דשף ותיב ב-נהרדעא" (שזו התיישב בנהר-דעא) לפי האגדה המתהלכת בעיר זו נקבעו בכתלי בית הכנסת היה אבנים מאבני ה"מקדש שהביא אותם לבלבליכניה מלך יהודה, המלך הגו-לה הראשון.

החליטה לנו ללכת בחגי-גת חג קדשו זה אחרי יהודי-דים שיעדיהם מגואלות בחסאג דבר המחלוקת בענין לוח ה"ה" גם בכנסיה המערבית קדשו-כידוע יום א' בשבוע כיום "תחיתו" של ישו. בעדות המורחיות עדיין משמשים יום-שבת ויום ראשון בערבוביה. אך עיקר הויכוח יסוב על קבי-עת חג הפסחא. מוסרים מפי-רים הבאים:

ואמורא אחד אף פסק, "הרר-צה לקיים מצוות ניסוך היין על גבי המזבח, ימלא גרוגום של תלמידי חכמים יין". מסתבר, שאותו אמורא לא-חשש, שמא ירצה משהו לקיים מצוות ניסוך המים דוקא ומלא גרוגום של תלמידי חכמים יום-מי... וכך - שגשגו חמרי ופריחה רוחנית, התעמקות בתורה ועם זה הנאה מלאה מטוב העולם הזה שנותן הקב"ה למאמיניו - אלה הם קיום כלליים של החיים ביהדות בבל.

לא תהיה התמריים בלבד שוקקים במרכזים היהודיים בארץ: עלתה כאן אף קרנה של התורה, בשיבות המפורסמות בסורא ובפומבדיתא, במקום ריכוזם של חכמים גדולים לך-נהרדעא וכמחוזא. קיימות עכ"פ שם רבים של תלמידי חכמים, העושים לילות כימים בלימוד התורה שבעל פה ובלבן אר-חזתיה בדינים בלתי מוסקים, השיטה הבבלית המיוחדת של לימוד התורה - שטיה "מר-תק" את הלב המוח בעוצם הירפתו - היא שגורמת לך-שבה לימוד תורה בעבר אנוני-התחייבות כגון, רבי נתי-מן, ואחריו רבה ברבי נחמיה, ורבי יוסף ורב חסדא; ועתה מלמדים עם אביו ורבא - הלוקחים ללבנות חבאי תורה בהיותיהם" השנונות. ודאי, אנו, בני ארץ ישראל, נוטים ללגלג על חריפות יתרה זו, המתרחקת מדרכי הפשט, וכבר התבטא אחד גדול: "במחשכים הושיבני כמתי עולם - הי תלמדו בבלי". אבל האמת נית-נה להאמר, ששיטת "היות" חריפות אלה, שבזן ניתן מקום לכל תלמיד שנון להתגדר בו ולהעלות חידושי הלכות נוס-פות בהירפתו - לוקחת לכ-בית ומגישה אלפים מבני הגו-של לימוד התורה בנוסח זה

בטחון שהשתרר כיום בארץ-ישראל, לעומת הבטחון היחסי בבבל. בארץ - פנים חרושות דאגה

במדינה מספקת, ולפיכך אין הוא מעוניין בהתרחבות איביו. אנו, אין לדעת עדיין כיצד יתפתח הענינים בתוך המחנה הנוצרי עצמו.

כפי שגודע לי אין בדעתו של קונסטנטינוס להתחיל בדיקות לא-תר על היהודים, והוא ישתל להער את צעדיהם ולהגביר את הלחץ בהרהר.

תלמוד בבלי לא תהיה התמריים בלבד שוקקים במרכזים היהודיים בארץ: עלתה כאן אף קרנה של התורה, בשיבות המפורסמות בסורא ובפומבדיתא, במקום ריכוזם של חכמים גדולים לך-נהרדעא וכמחוזא. קיימות עכ"פ שם רבים של תלמידי חכמים, העושים לילות כימים בלימוד התורה שבעל פה ובלבן אר-חזתיה בדינים בלתי מוסקים, השיטה הבבלית המיוחדת של לימוד התורה - שטיה "מר-תק" את הלב המוח בעוצם הירפתו - היא שגורמת לך-שבה לימוד תורה בעבר אנוני-התחייבות כגון, רבי נתי-מן, ואחריו רבה ברבי נחמיה, ורבי יוסף ורב חסדא; ועתה מלמדים עם אביו ורבא - הלוקחים ללבנות חבאי תורה בהיותיהם" השנונות. ודאי, אנו, בני ארץ ישראל, נוטים ללגלג על חריפות יתרה זו, המתרחקת מדרכי הפשט, וכבר התבטא אחד גדול: "במחשכים הושיבני כמתי עולם - הי תלמדו בבלי". אבל האמת נית-נה להאמר, ששיטת "היות" חריפות אלה, שבזן ניתן מקום לכל תלמיד שנון להתגדר בו ולהעלות חידושי הלכות נוס-פות בהירפתו - לוקחת לכ-בית ומגישה אלפים מבני הגו-של לימוד התורה בנוסח זה

בטחון שהשתרר כיום בארץ-ישראל, לעומת הבטחון היחסי בבבל. בארץ - פנים חרושות דאגה

החליטה לנו ללכת בחגי-גת חג קדשו זה אחרי יהודי-דים שיעדיהם מגואלות בחסאג דבר המחלוקת בענין לוח ה"ה" גם בכנסיה המערבית קדשו-כידוע יום א' בשבוע כיום "תחיתו" של ישו. בעדות המורחיות עדיין משמשים יום-שבת ויום ראשון בערבוביה. אך עיקר הויכוח יסוב על קבי-עת חג הפסחא. מוסרים מפי-רים הבאים:

כפי שגודע לי אין בדעתו של קונסטנטינוס להתחיל בדיקות לא-תר על היהודים, והוא ישתל להער את צעדיהם ולהגביר את הלחץ בהרהר.

תלמוד בבלי לא תהיה התמריים בלבד שוקקים במרכזים היהודיים בארץ: עלתה כאן אף קרנה של התורה, בשיבות המפורסמות בסורא ובפומבדיתא, במקום ריכוזם של חכמים גדולים לך-נהרדעא וכמחוזא. קיימות עכ"פ שם רבים של תלמידי חכמים, העושים לילות כימים בלימוד התורה שבעל פה ובלבן אר-חזתיה בדינים בלתי מוסקים, השיטה הבבלית המיוחדת של לימוד התורה - שטיה "מר-תק" את הלב המוח בעוצם הירפתו - היא שגורמת לך-שבה לימוד תורה בעבר אנוני-התחייבות כגון, רבי נתי-מן, ואחריו רבה ברבי נחמיה, ורבי יוסף ורב חסדא; ועתה מלמדים עם אביו ורבא - הלוקחים ללבנות חבאי תורה בהיותיהם" השנונות. ודאי, אנו, בני ארץ ישראל, נוטים ללגלג על חריפות יתרה זו, המתרחקת מדרכי הפשט, וכבר התבטא אחד גדול: "במחשכים הושיבני כמתי עולם - הי תלמדו בבלי". אבל האמת נית-נה להאמר, ששיטת "היות" חריפות אלה, שבזן ניתן מקום לכל תלמיד שנון להתגדר בו ולהעלות חידושי הלכות נוס-פות בהירפתו - לוקחת לכ-בית ומגישה אלפים מבני הגו-של לימוד התורה בנוסח זה

בטחון שהשתרר כיום בארץ-ישראל, לעומת הבטחון היחסי בבבל. בארץ - פנים חרושות דאגה

החליטה לנו ללכת בחגי-גת חג קדשו זה אחרי יהודי-דים שיעדיהם מגואלות בחסאג דבר המחלוקת בענין לוח ה"ה" גם בכנסיה המערבית קדשו-כידוע יום א' בשבוע כיום "תחיתו" של ישו. בעדות המורחיות עדיין משמשים יום-שבת ויום ראשון בערבוביה. אך עיקר הויכוח יסוב על קבי-עת חג הפסחא. מוסרים מפי-רים הבאים:

כפי שגודע לי אין בדעתו של קונסטנטינוס להתחיל בדיקות לא-תר על היהודים, והוא ישתל להער את צעדיהם ולהגביר את הלחץ בהרהר.

תלמוד בבלי לא תהיה התמריים בלבד שוקקים במרכזים היהודיים בארץ: עלתה כאן אף קרנה של התורה, בשיבות המפורסמות בסורא ובפומבדיתא, במקום ריכוזם של חכמים גדולים לך-נהרדעא וכמחוזא. קיימות עכ"פ שם רבים של תלמידי חכמים, העושים לילות כימים בלימוד התורה שבעל פה ובלבן אר-חזתיה בדינים בלתי מוסקים, השיטה הבבלית המיוחדת של לימוד התורה - שטיה "מר-תק" את הלב המוח בעוצם הירפתו - היא שגורמת לך-שבה לימוד תורה בעבר אנוני-התחייבות כגון, רבי נתי-מן, ואחריו רבה ברבי נחמיה, ורבי יוסף ורב חסדא; ועתה מלמדים עם אביו ורבא - הלוקחים ללבנות חבאי תורה בהיותיהם" השנונות. ודאי, אנו, בני ארץ ישראל, נוטים ללגלג על חריפות יתרה זו, המתרחקת מדרכי הפשט, וכבר התבטא אחד גדול: "במחשכים הושיבני כמתי עולם - הי תלמדו בבלי". אבל האמת נית-נה להאמר, ששיטת "היות" חריפות אלה, שבזן ניתן מקום לכל תלמיד שנון להתגדר בו ולהעלות חידושי הלכות נוס-פות בהירפתו - לוקחת לכ-בית ומגישה אלפים מבני הגו-של לימוד התורה בנוסח זה

בטחון שהשתרר כיום בארץ-ישראל, לעומת הבטחון היחסי בבבל. בארץ - פנים חרושות דאגה

הקיסר משנה את סדרי השלטון

הפרדה בין השלטון האזרחי והצבאי

החוקה החדשה של הקיסר

החוקה החדשה של הקיסר

החוקה החדשה של הקיסר

על קבר מדומה בירושלים

הוא פצה את פיו, הוא דבר: לא הלכתי. אמרתי: אל דרד הגויים אל תלכו ואל עיר השומרונים אל תבואו, בלתי אם אל הצאן האובדות בית ישראל...

הוא פצה את פיו, הוא דבר: לא הלכתי. אמרתי: אל דרד הגויים אל תלכו ואל עיר השומרונים אל תבואו, בלתי אם אל הצאן האובדות בית ישראל...

הוא פצה את פיו, הוא דבר: לא הלכתי. אמרתי: אל דרד הגויים אל תלכו ואל עיר השומרונים אל תבואו, בלתי אם אל הצאן האובדות בית ישראל...

הוא פצה את פיו, הוא דבר: לא הלכתי. אמרתי: אל דרד הגויים אל תלכו ואל עיר השומרונים אל תבואו, בלתי אם אל הצאן האובדות בית ישראל...

חלום רע ראיתי? חלום טוב ראיתי? כל החלומות הולכים אחרי הכהן הדיא

פחור החלומות הגדול
פומבדיתא
מפי' מרגליות
הגיע לארץ
ומתאכסן בסבריה
בבית האוהבים
ע"ש 1001 הצדיק

כל המרבה לשלם חלומו משובח